

Porównanie (ocena) skuteczności leczenia fizjoterapeutycznego w chorobie zwyrodnieniowej stawów kolanowych po zastosowaniu zabiegu leczniczego krioterapii lub ultradźwięków (magnetronik): zestawienie bibliograficzne w wyborze

Oprac. Marta Boszczyk

Pedagogiczna Biblioteka Wojewódzka. Pedagogiczna Biblioteka Wojewódzka, 2017 r.

1. Efekt terapeutyczny działania krioterapii miejscowej na staw kolanowy, uzależniony od rozpoznania choroby zwyrodnieniowej / Łukasz Kopacz, Anna Lubkowska, Iwona Bryczkowska, Danuta Lietz-Kijak, Zbigniew Śliwiński. W: Fizjoterapia Polska. – R. 15 (2015), nr 1, s. 6-14
Wstęp. Celem przeprowadzonych badań była ocena wpływu zabiegów krioterapii miejscowej na zakres ruchu w stawie kolanowym u pacjentów z chorobą zwyrodnieniową stawów. Dodatkowo analizowano potencjalne zmiany w dolegliwościach bólowych pacjentów. Materiał i metody. Grupa badana liczyła 50-ciu pacjentów. W badaniu wzięło udział 39 kobiet i 11 mężczyzn. Wśród pacjentów dokonano podziału na dwie grupy zgodnie z rozpoznaniem choroby. Pacjenci poddani byli 10-ciu codziennym zabiegom krioterapii miejscowej na okolicę stawu kolanowego. Przed przystąpieniem do leczenia został zebrany wywiad odnośnie chorób współistniejących oraz zbadano dolegliwości bólowe według skali VAS. U wszystkich badanych wykonano pomiar zakresu ruchów w stawie kolanowym za pomocą goniometru. Został on wykonany przed rozpoczęciem zabiegów oraz po ich zakończeniu. Wyniki. Rozpatrując zakres ruchu zgięcia w stawie kolanowym w obu grupach, zarówno z rozpoznaniem choroby zwyrodnieniowej stawów kolanowych oraz choroby zwyrodnieniowej wielostawowej, po wykonaniu serii zabiegów krioterapii miejscowej zaszła znaczna poprawa, natomiast zakres ruchu wyprostu w stawie kolanowym polepszył się bardziej w grupie z rozpoznaniem choroby zwyrodnieniowej wielostawowej. Oceniając obie grupy badanych, zarówno w grupie z rozpoznaniem choroby zwyrodnieniowej stawów kolanowych, jak i choroby zwyrodnieniowej wielostawowej, po wykonanej serii zabiegów krioterapii miejscowej deklarowana wartość poziomu dolegliwości bólowych na skali VAS zmalała. Rozpatrując poprawę z uwzględnieniem płci, można stwierdzić, iż u kobiet z rozpoznaniem choroby zwyrodnieniowej stawów kolanowych poprawa była znacznie większa. Wnioski. Krioterapia miejscowa jest skuteczną metodą, redukującą znaczne dolegliwości bólowe pacjentów oraz wpływającą na poprawę zakresu ruchów w stawie kolanowym u chorych z gonartrozą.

Biblioteka UJK - Wolny dostęp-czasopisma-2 p.

2. Ficek Krzysztof, Ficek-Kiesler Anna : Zastosowanie ortobiologii w leczeniu ubytku kostnego na podstawie przedstawionego przypadku. W: Przypadki Medyczne.pl. – 2013, nr (4), s. 175-179
Wstęp: Osocze bogatopłytkowe (PRP - Platelet Rich Plasma) to skoncentrowana objętość płytek krwi rozproszonych w niewielkiej objętości osocza zawierających płytkowe czynniki wzrostu, stosowana w oparciu o koncepcję ortobiologii. Strategia zastosowania PRP polega na wykorzystaniu własnej krwi pacjenta jako środka stymulującego procesy regeneracyjne zarówno tkanek miękkich jak i tkanki kostnej. Opis przypadku: Pacjentka 57-letnia zgłosiła się do diagnostyki z niejasnymi dolegliwościami bólowymi prawego stawu kolanowego nasilonymi w okolicy gęsiej stopy po zastosowanym leczeniu sanatoryjnym (miejscowa krioterapia) oraz po zabiegach falą uderzeniową. Po zebraniu wywiadzie lekarskim, badaniu klinicznym oraz ocenie wcześniej zleconych i wykonanych badań obrazowych pacjentkę zakwalifikowano do leczenia z wykorzystaniem osocza bogatopłytkowego. Wnioski: Aplikacja płytkowych czynników wzrostu korzystnie wpłynęła na proces regeneracji tkanki kostnej w obrębie leczonego obszaru, jednocześnie zmniejszając dolegliwości bólowe chorej. Opisany przypadek przedstawia możliwość zastosowania osocza bogatopłytkowego jako efektywnego środka leczniczego, umożliwiającego uniknięcia ingerencji chirurgicznej.

Biblioteka Narodowa

3. Klimek-Piskorz Ewa, Szymura Karolina : Ocena skuteczności leczenia uzdrowiskowego u kobiet z chorobą zwyrodnieniową stawów kolanowych. W: Acta Balneologica. – R. 56 (2014), nr 1, s. 15-19
Wstęp: Choroba zwyrodnieniowa stawów kolanowych związana jest z dolegliwościami bólowymi i czynnościowym upośledzeniem. Powoduje obniżenie jakości życia oraz zwiększa ryzyko innych chorób. Materiał i metody: Badaniami zostało objętych 25 pacjentek z chorobą zwyrodnieniową stawów

kolanowych. Przeprowadzono je dwukrotnie: przed dwutygodniowym leczeniem w sanatorium w Muszynie (badanie I) i po jego zakończeniu (badanie II). Za każdym razem pacjentki były poddane badaniu podmiotowemu (wywiad) i przedmiotowemu, które obejmowało: wysokość, masę ciała i wskaźnik wzrostowo-wagowy (BMI), obwód kolan, zakres ruchu zginania i prostowania, ocenę natężenia bólu wg skali VAS i sprawność funkcjonalną mierzoną testem "Wstań i idź". Wyniki: Na skutek przeprowadzonej kompleksowej rehabilitacji uzdrowskiej, która obejmowała: laseroterapię, krioterapię, okłady borowinowe, kąpiel solankową i gimnastykę indywidualną nastąpiła znaczna poprawa zakresu ruchów i zmniejszenie dolegliwości bólowych w stawach kolanowych. Wszystko to wpłynęło korzystnie na sprawność funkcjonalną badanych pacjentek. Wnioski: U pacjentek z chorobą zwyrodnieniową stawów kolanowych stwierdza się upośledzenie funkcji tego stawu z powodu znacznego ograniczenia zakresu ruchu zginania i wyprostu oraz dolegliwości bólowych. Kinezyterapia wraz z fizykoterapią oraz balneoterapią podczas kuracji sanatoryjnej wpływa korzystnie na sprawność funkcjonalną pacjentek i pozwala, nawet w tak krótkim czasie, na zmniejszenie obrzęków oraz dolegliwości bólowych, a co za tym idzie, poprawę zakresu ruchu w stawie kolanowym.

Dostęp online: <http://actabalneologica.pl/wp-content/uploads/2015/01/ab-2014-1-2.pdf>

4. Klupiński Kamil, Krochmalski Marek, Woldańska-Okońska Marta : Nowoczesne metody fizjoterapii stosowane w leczeniu pacjentów z chorobą zwyrodnieniową stawów kolanowych. W: Fizjoterapia Polska. – R. 13 (2013), nr 1, s. 14-21

Choroba zwyrodnieniowa jest najczęstszą chorobą stawów. Liczba chorych cierpiących z powodu bólu stawów i pogłębiającej się niesprawności rośnie, zwłaszcza w krajach wysoko rozwiniętych. Według danych Światowej Organizacji Zdrowia jest obecnie czwartą, co do częstości przyczyną niesprawności poruszania się u kobiet i ósmą u mężczyzn. Jest także główną przyczyną bólu i pogorszenia się jakości życia u osób w wieku podeszłym. Jest chorobą o złożonej etiologii. Do czynnika ryzyka jej rozwoju zalicza się zarówno czynniki konstytucjonalne, czynniki powodujące zmiany wewnątrzstawowe - mechaniczne i czynniki zewnętrzne działające na staw. Nowoczesna fizjoterapia w skład, której wchodzi fizykoterapia i kinezyterapia odgrywa główną rolę w leczeniu choroby zwyrodnieniowej stawu kolanowego. Fizjoterapia oddziałuje nie tylko na objawy ale także zapobiega lub zmniejsza niesprawność pacjenta i poprawia ogólny stan jego zdrowia. Zastosowanie kompleksowej fizjoterapii ma na celu zmniejszenie dolegliwości związanych z chorobą zwyrodnieniową stawów kolanowych. Głównym celem fizjoterapii w leczeniu tego schorzenia jest: zapobieganie postępowaniu choroby, utrzymanie możliwości poruszania się, zrównoważenie strat funkcjonalnych oraz zredukowanie uszkodzeń struktur stawowych. Na podstawie doświadczeń własnych i dostępnej literatury, zaprezentowano najnowszą wiedzę dotyczącą leczenia fizjoterapeutycznego pacjentów z chorobą zwyrodnieniową stawów kolanowych. W pracy przeglądowej dokonano aktualnego podsumowania najnowszej wiedzy w tym zakresie.

Kraków - Biblioteka Krakowskiej Akademii – Sygn. CB-361

5. Krioterapia miejscowa w wybranych schorzeniach narządu ruchu - metodyka zabiegów / Aleksandra Kucińska, Cezary Kucio, Józef Opara, Jarosław Szczygieł. W: Rehabilitacja w Praktyce. – 2012, nr (4) s. 52, 54, 56-57

Efekty terapeutyczne krioterapii miejscowej to: zmniejszenie obrzęków, działanie przeciwbólowe, działanie przeciwzapalne, obniżenie napięcia mięśni, miejscowe przekrwienie. Znajduje ona zastosowanie w ortopedii, medycynie sportowej, neurologii, dermatologii, reumatologii i traumatologii, skracając czas rekonwalescencji po urazach. W artykule omówiono główne wskazania i przeciwwskazania do zastosowania krioterapii miejscowej.

Biblioteka UJK - Wolny dostęp-czasopisma-2 p.

6. Nawrat-Szołtysik Agnieszka, Matyja Beata : Wykorzystanie krioterapii miejscowej jako wstęp do ćwiczeń w zmianach zwyrodnieniowych stawu kolanowego. W: Rehabilitacja w Praktyce. – 2012, nr (6) s. 42-46

W artykule przedstawiono zabiegi krioterapii miejscowej stosowane w leczeniu zmian zwyrodnieniowych stawu kolanowego oraz pokazano wykorzystanie krioterapii w leczeniu gonartrozy oraz jako przygotowanie do ćwiczeń w zmianach zwyrodnieniowych stawu kolanowego.

Biblioteka UJK - Wolny dostęp-czasopisma-2 p.

7. Ocena efektów rehabilitacji chorych z chorobą zwyrodnieniową stawów kolanowych z zastosowaniem krioterapii miejscowej i ćwiczeń / Iwona Knypl, Łukasz Kikowski, Katarzyna Garczyńska, Katarzyna Krokera. W: Acta Balneologia. – R. 58 (2016), nr 1, s. 26-30
Wstęp: Choroba zwyrodnieniowa stawów kolanowych stanowi najczęstszą przyczynę niepełnosprawności w Polsce. Choroba ta dotyczy nawet osób w wieku 40-45 lat, w grupie osób powyżej 65 roku życia występuje w 30-40 proc. Cel: Celem pracy było porównanie efektów rehabilitacji chorych z chorobą zwyrodnieniową stawów kolanowych z zastosowaniem ćwiczeń czynnych w odciążaniu oraz krioterapii miejscowej skojarzonej z ćwiczeniami. Materiał i metody : W badaniu uczestniczyło 36 pacjentów w wieku 45-65 lat z rozpoznaną chorobą zwyrodnieniową stawów kolanowych podzielonych losowo na dwie równe grupy. W trakcie dwutygodniowej (z przerwą sobotnio-niedzielną) fizjoterapii pierwsza grupa wykonywała ćwiczenia czynne w odciążeniu, w drugiej grupie ćwiczenia czynne w odciążeniu były poprzedzone zabiegiem krioterapii miejscowej na okolicę stawów kolanowych. Pacjenci obu grup przed pierwszym zabiegiem i w dniu ostatniego zabiegu zostali poddani badaniom z wykorzystaniem metody SFTR (według Zembatego) oraz dokonali subiektywnej oceny stopnia bólu i niedogodności według skali Lequesne'a i subiektywnej oceny natężenia dolegliwości bólowych według skali VAS. Pomiar zakresów ruchu przed i po cyklu zabiegowym zostały wykonane przez fizjoterapeutę z użyciem goniometru. Wyniki: Z przeprowadzonych badań wynika, że u pacjentów z chorobą zwyrodnieniową stawów kolanowych poddanych zabiegom krioterapii miejscowej i ćwiczeń uzyskano poprawę funkcji stawu oraz zmniejszenie dolegliwości bólowych w obu badanych grupach. Uzyskano także poprawę oceny funkcjonowania w życiu codziennym wszystkich badanych ...
Biblioteka UJK - Wolny dostęp-czasopisma-2 p.

8. Ocena poziomu lęku i depresji oraz natężenia bólu u pacjentów z chorobą zwyrodnieniową układu ruchu / Jadwiga Kuciel-Lewandowska, Małgorzata Paprocka-Borowicz, Wojciech Laber, Mateusz Kowal, Krzysztof Szarejko, Krzysztof Aleksandrowicz. W: Fizjoterapia Polska. – R. 16 (2016), nr 2, s. 64-72
Wstęp. Przewlekły ból jako konsekwencja choroby zwyrodnieniowej narządu ruchu należy do czynników prowokujących i prowokujących zaburzenia lękowo-depresyjne. Zarówno ból jak i zaburzenia lękowo-depresyjne stanowią czynniki wzajemnie nasilające się, znacząco ograniczają sprawność ruchową i obniżają jakość życia. Schorzenia narządu ruchu stanowią poważny problem terapeutyczny. Stan przewlekły, brak poprawy w ustępowaniu dolegliwości i brak możliwości powrotu do życia społecznego oraz pracy zawodowej stanowi również poważny problem ekonomiczny. Celem pracy jest ocena wpływu balneofizjoterapii na poziom lęku i depresji oraz poziom odczuwania bólu u pacjentów z chorobą zwyrodnieniową stawów obwodowych i stawów kręgosłupa. Materiał i metody. Badania wykonano przed wprowadzeniem kompleksowej terapii i po jej zakończeniu. Zakres prowadzonych obserwacji obejmował: - ocenę poziomu lęku i depresji z zastosowaniem standardowej Skali Lęku i Depresji HADS, - ocenę bólu - skala bólu VAS, - wywiad chorobowy i socjodemograficzny. Obserwacją objęto 120 osób ze schorzeniami narządu ruchu leczonych w uzdrowisku Przerzeczyn-Zdrój. W badaniu uwzględniono również obserwację 21-osobowej grupy kontrolnej leczonej ambulatoryjnie. W czasie 21-dniowych turnusów leczniczych zastosowano zabiegi fizykalne, kinezyterapię oraz naturalne surowce lecznicze: borowinę 1 wodę leczniczą radonowo-siarczkową. U pacjentów leczonych w ramach Poradni Rehabilitacyjnej nie stosowano balneoterapii. Wyniki. W wyniku terapii uzdrowskiej oraz terapii prowadzonej ambulatoryjnie uzyskano poprawę w zakresie ...
Biblioteka UJK - Wolny dostęp-czasopisma-2 p.

9. Ocena skuteczności krioterapii skojarzonej z kinezyterapią w leczeniu zmian zwyrodnieniowych stawów kolanowych / Katarzyna Strojek, Agnieszka Radziwińska, Dominika Sęk-Kamińska, Irena Bułatowicz, Urszula Kaźmierczak, Zuzanna Piekorz, Marcin Siedlaczek, Walery Zukow. W: Journal of Health Sciences. – R. 4, nr 10 (2014), s. 383-390
Wstęp Według American College of Rheumatology (ACR) chorobę zwyrodnieniową zalicza się do grupy schorzeń niezapalnych, chociaż wtórny odczyn zapalny występuje dość często, a w patomechanizmie choroby uczestniczą liczne mediatory stanu zapalnego - cytokiny, prostaglandyny, enzymy proteolityczne i wolne rodniki. Jedną z najczęstszych postaci osteoartrozy jest zwyrodnienie stawu

kolanowego (gonartroza). Leczenie choroby zwyrodnieniowej obejmuje metody nefarmakologiczne, farmakologiczne i operacyjne. Wśród metod leczenia nefarmakologicznego wiele uwagi poświęca się fizjoterapii. Cel badań Celem niniejszych badań była ocena skuteczności krioterapii skojarzonej z kinezyterapią w leczeniu zmian zwyrodnieniowych stawów kolanowych. Materiał badawczy i metody Materiał badawczy stanowiła grupa 20 pacjentek ze zmianami zwyrodnieniowymi stawów kolanowych, które zostały poddane zabiegom krioterapii, po którym wykonywały ćwiczenia czynne w odciążeniu. Pierwszego i ostatniego dnia terapii u wszystkich pacjentek wykonano: pomiary obwodu stawu kolanowego, pomiary czynnych zakresów ruchomości stawu kolanowego przy użyciu goniometru, test "chodzenie po schodach, test przysiadów, subiektywną ocenę dolegliwości bólowych przy użyciu skali VAS. Analizy wyników przeprowadzono za pomocą pakietu statystycznego STATISTICA for Windows 9.0. Wyniki Stwierdzono istotne statystycznie: zmniejszenie obwodów stawów kolanowych (pomiar nadkolanowy, pomiar podkolanowy); zwiększenie zakresu czynnego zgięcia stawu kolanowego; poprawę wyników w teście "chodzenie po schodach (ilość pokonanych bez bólu stopni w trakcie wchodzenia po schodach); zmniejszenie dolegliwości bólowych mierzonych przy użyciu skali VAS...

Główna Biblioteka Lekarska - Sygnatura 313.964

10. Pasek Jarosław, Pasek Tomasz, Sieroń Aleksander : Krioterapia miejscowa i ogólnoustrojowa u pacjentów ze zmianami zwyrodnieniowymi stawów. W: Rehabilitacja w Praktyce. – 2009, nr 2, s. 32, 34

Krioterapia i kriochirurgia to metody fizykalne wykorzystujące ujemne temperatury w medycynie. Zastosowanie lecznicze krioterapii to przede wszystkim choroby i schorzenia narządu ruchu. W pracy omówiono zabiegi krioterapii miejscowej oraz ogólnoustrojowej u pacjentów ze zmianami zwyrodnieniowymi stawów.

Biblioteka UJK - Wolny dostęp-czasopisma-2 p.

11. Pisula-Lewandowska Agnieszka : Fizykoterapia - nowe trendy. W: Praktyczna Fizjoterapia i Rehabilitacja. – 2011, nr (14), s. 59, 61

Biblioteka UJK - Wolny dostęp-czasopisma-2 p.

12. Porównanie skuteczności krioterapii miejscowej i ogólnoustrojowej w leczeniu choroby zwyrodnieniowej stawów kolanowych / Katarzyna Osowska, Katarzyna Krokera, Łukasz Kikowski, Marta Woldańska-Okońska. W: Acta Balneologica. – R. 54 (2012), nr (2), s. 82-86
Wstęp. Dominującymi objawami choroby zwyrodnieniowej stawów kolanowych są ból i ograniczenie sprawności chodu. W leczeniu stosowane są zabiegi fizykalne i kinezyterapia. Celem badań było porównanie efektu leczenia z zastosowaniem krioterapii miejscowej i ogólnoustrojowej. Materiał i metody. Badania przeprowadzono w grupie 47 osób z rozpoznaną chorobą zwyrodnieniową stawów kolanowych. Do oceny nasilenia bólu zastosowano skalę numeryczną NRS i zmodyfikowany kwestionariusz oceny dolegliwości bólowych wg Laitinena. W ocenie chodu posługiwano się pomiarem czasu przejścia odcinka 20 metrów. Badania przeprowadzono dwukrotnie: przed i po serii 10 zabiegów. Chorzy korzystali z krioterapii ogólnoustrojowej lub miejscowej oraz z kinezyterapii. Wnioski. W obu badanych grupach uzyskano istotne statystycznie zmniejszenie nasilenia dolegliwości bólowych. Zabiegi krioterapii ogólnoustrojowej i miejscowej wydają się być w równym stopniu skuteczną metodą zmniejszania dolegliwości bólowych u osób z chorobą zwyrodnieniową stawów kolanowych. Po zakończeniu cyklu terapeutycznego obu form krioterapii stwierdzono nieistotne statystycznie skrócenie czasu przejścia dystansu 20 metrów.

Kraków - Biblioteka Krakowskiej Akademii

13. Sieroń Aleksander, Stanek Agata, Pasek Jarosław : Krioterapia - aktualny stan wiedzy. W: Rehabilitacja w Praktyce. – 2011, nr (2), s. 38-41

Fizykoterapia opiera się na wykorzystaniu bodźców fizycznych jako czynnika terapeutycznego. Skutkiem działania bodźców fizykalnych są lokalne (narządowe) lub ogólnoustrojowe reakcje fizjologiczne, które mają na celu normalizację, a niekiedy wręcz cofnięcie procesu chorobowego. Jedną z takich metod jest grupa zabiegów określana mianem zabiegów o temperaturze poniżej -100°C (krioterapia). W pracy autorzy przedstawiają aktualny stan wiedzy dotyczący stosowania krioterapii w medycynie.

14. Szczepański Leszek : Przegląd ocen metod leczenia zachowawczego choroby zwyrodnieniowej stawów. W: Postępy Nauk Medycznych. – T. 24 (2011), supl., s. 27-33

Istnieją liczne metody leczenia choroby zwyrodnieniowej stawów (ch.z.s.), jednak ich skuteczność jest bardzo ograniczona bądź dyskusyjna. W miarę pojawiania się doniesień o nowych doświadczeniach klinicznych, rekomendacje metod wybranych przez komisje powołane przez towarzystwa naukowe, ulegają ostatnio częściowym modyfikacjom. Nadal polecane są metody niefarmakologiczne, ale okazuje się, że większość z nich ma wartość ograniczoną lub niepewną. Nie wykazano, by leczenie ruchem mogło poprawić stan anatomiczny chrząstki stawowej. Wyrażną poprawę funkcji i zmniejszenie bólu można osiągnąć tylko niektórymi metodami fizykoterapeutycznymi jak zabiegami cieplnymi, TENS czy akupunkturą. Niesteroidowe leki przeciwzapalne (n.i.p.z.) u większości chorych działają skuteczniej od acetaminofenu. Skuteczność przeciwbólowa wszystkich n.i.p.z. jest podobna, ale reakcje osobnicze różne. Glikokortykosteroidy znajdują zastosowanie w doraźnie stosowanych pojedynczych iniekcjach dostawowych, ale działanie trwa zwykle najwyżej parę tygodni po wstrzyknięciu. Podawanie preparatów kwasu hialuronowego głównie do stawu kolanowego (wiskosuplementacja) redukuje ból i poprawia funkcję. Efekt leczenia serią zastrzyków pojawia się po paru tygodniach i trwa przez parę miesięcy. Ostatnie badania kliniczne nad tak zwanymi lekami modyfikującymi przebieg choroby zwyrodnieniowej (siarczan glukozaminy, siarczan chondrolityny, diacereiną i piaskledyną) wykazały ich wyraźne działanie objawowe. Są też ...

Książnica Pomorska – Sygn. Pr III 01944

Główna Biblioteka Lekarska – Sygn. 312.828

15. Wpływ kriogimnastyki na poprawę sprawności funkcjonalnej i jakość życia pacjentów z chorobą zwyrodnieniową stawu kolanowego / Teresa Pop, Bartłomiej Skrzypek, Katarzyna Pop, Wojciech Rusek. W: Postępy Rehabilitacji. – R. 26 (2012), nr 3, s. 27-33

Wstęp: Zmiany morfologiczne i czynnościowe w komórkach, tkankach i narządach powodują charakterystyczne dla wieku starczego zmniejszenie wydolności wszystkich narządów, a w związku z tym spadek m.in. sprawności fizycznej. Do określenia jej poziomu, znalezienia obszarów słabości i doboru optymalnych programów aktywności fizycznej, które przyczynią się do poprawy jakości życia i zdrowia osób starszych, niezbędna jest wielowymiarowa ocena sprawności fizycznej, którą u osób po 60 roku życia umożliwia zastosowany w prezentowanych badaniach test. Celem pracy jest ocena poziomu sprawności fizycznej słuchaczek Uniwersytetu Trzeciego Wieku Almamater w Warszawie przeprowadzona Testem Fullerton Functional Fitness w odniesieniu do norm amerykańskich. Materiał i metody: Badania przeprowadzono na 40-osobowej grupie słuchaczek Uniwersytetu III Wieku Almamater w Warszawie, w wieku 60-70 lat. Ocenę sprawności ruchowej przeprowadzono na podstawie porównania wyników uzyskanych przez badane w Teście Fullerton Functional Fitness z normami opracowanymi przez twórców testu dla populacji amerykańskiej. Wyniki: We wszystkich przeprowadzonych próbach Testu Fullerton badane uzyskały dodatnie wyniki po unormowaniu na średnie i odchylenie standardowe rówieśników z populacji amerykańskiej. Największe zróżnicowanie spośród badanych testów w stosunku do norm amerykańskich zaobserwowano w wyniku testu zgięcia przedramienia. Wnioski: Badane słuchaczki UTW charakteryzował dobry poziom sprawności fizycznej oceniany Testem Fullerton w odniesieniu do norm amerykańskich. Zdaniem autorów opracowanie norm dla zastosowanego testu w warunkach polskich przyczyni się do bardziej wiarygodnej oceny sprawności fizycznej osób po 60 roku życia. Wpływ kriogimnastyki na poprawę sprawności funkcjonalnej i jakość życia pacjentów z chorobą zwyrodnieniową stawu kolanowego. Wstęp: Choroba zwyrodnieniowa stawów kolanowych jest najczęstszą chorobą stawów obwodowych. W populacji krajów rozwiniętych dotyczy ona około 70 proc. osób powyżej 65 roku życia. Ze względu na swój...

Biblioteka - Wolny dostęp – czasopisma – 2.

16. Wpływ krioterapii ogólnoustrojowej na podstawowe parametry hemodynamiczne pacjentów ze schorzeniami narządu ruchu / Alicja Wołyńska-Śliżyńska, Jarosław Pasek, Sebastian Szajkowski, Tomasz Pasek, Jan Śliżyński, Aleksander Sieroń. W: Fizjoterapia Polska. – R. 12 (2012), nr 2, s. 113-118

Wstęp. Krioterapia ogólnoustrojowa to coraz częściej stosowana metoda fizykalna w rehabilitacji.

Zabiegi te polegają na stymulacji ciała temperaturami poniżej -100°C . Najczęściej krioterapia stosowana jest w leczeniu schorzeń bądź urazów w obrębie narządu ruchu. Materiał i metody. Badaniami objętych zostało 222 pacjentów, w tym 114 kobiet (51,3 proc.) i 108 mężczyzn (48,6 proc.) dobranych celowo do grupy badawczej z rozpoznaniem dyskopatii (107 osób; 48,1 proc.), zespołu bólowego kręgosłupa na poziomie L5-S1 (57 osób; 25,6 proc.) oraz zmianami zwyrodnieniowymi kręgosłupa (58 osób; 26,1 proc.). Badanych poddano serii 10 zabiegów krioterapii ogólnoustrojowej wykonywanych raz dziennie w czasie od 1-3 minut przez 10 dni. Dokonano oceny zmian temperatury powierzchni ciała (przed i po zakończeniu terapii), tętna oraz ciśnienia tętniczego krwi po 1, 5 i 10 zabiegu względem rozpoznanego schorzenia oraz płci. Wyniki. Zabiegi krioterapii ogólnoustrojowej spowodowały znaczne obniżenie wartości temperatury ciała ($p < 0,01$). Przeprowadzona ocena zachowania się parametrów tętna i ciśnienia tętniczego krwi dowiodła, iż największe zmiany wartości tętna dotyczyły grupy pacjentów z dyskopatią oraz zespołem bólowym kręgosłupa ($p < 0,01$). Wyższe wahania tętna zaobserwowano w grupie kobiet. Wyniki dotyczące oceny wartości ciśnienia tętniczego krwi, wykazały znaczny statystycznie wzrost tylko parametrów ciśnienia skurczowego krwi ($p < 0,01$). Wnioski. Zabiegi krioterapii ogólnoustrojowej powodują znaczne obniżanie się temperatury powierzchni ciała...

Biblioteka UJK - Wolny dostęp-czasopisma-2 p.